

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA NR. 819

Din 13.11.2019

Dosar nr.: 111/2019

Petiția nr.: 1027/01.03.2019

Petent:

Reclamat:

Obiect: lipsa autorizației de construcție

I. Numele, domiciliul și sediul părților

Numele și domiciliul petentului

1.....

Numele și sediul reclamatului

2.

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

3. Petentul ne aduce la cunoștință că în data de 22.01.2018 a fost amendat pentru construirea unei polete(anexe) fără autorizație de construcție.

III. Citarea părților

4. În temeiul art. 20 alin(4) din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura legală de citare a părților.

5. Prin adresa nr.1027/26.03.2019 a fost citat petentul, iar prin adresa nr. 1553/26.03.2019 a fost citată părțile reclamate pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 15.04.2019, ora 10:00. Prin această adresă s-a ridicat din oficiu excepția tardivității cu privire la faptele petrecute la data de 22.01.2018.

6. La termenul stabilit părțile au fost absente.

7. Partea reclamată a depus punct de vedere.

8. Petentul a depus concluzii scrise.

9. Procedură legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

10. Petentul ne aduce la cunoștință că în data de 22.01.2018 s-a deplasat la domiciliul său o comisie din cadrul Primăriei Mihăești.

11. Acesta a fost înștiințat că a executat fără autorizație „o polată (anexă), construită

în anul 2017, din lemn, împrejmuită cu lemn și ușă din metal, acoperită cu tablă zincată, cu regim înălțime parter.”

12. Petentul ne relatează că le-a comunicat celor din comisie că polata(anexă) nu este legată de o structură de beton, ci este susținută de 6 cărămizi putând fi deplasată de două persoane.Potentul a fost amendat cu 5000 lei.

13.Potentul afirmă că vecinul său are o polată(anexă) mai mică dar acesta nu ar fi fost amendat.

14.Potentul consideră că a primit această sancțiune pentru că a avut mai multe critici, pe o rețea de socializare la adresa părții reclamate.

15.Potentul a înaintat o serie de plângeri către primărie împotriva vecinului, care deține construcții asemănătoare cu acesta.

Sușinerile părții reclamate

17.Partea reclamată ne învederează că petentul a fost sancționat în temeiul Legii nr. 50/1991 pentru executarea fără autorizație de construcție a unei polate (anexe) din lemn, construită în anul 2017, împrejmuită cu lemn și ușă din metal, acoperită cu tablă zincată, regim înălțime parter.

18.Partea reclamată afirmă că această construcție este o anexă gospodărească, fiind dotată cu energie electrică.

19.Partea reclamată spune, de asemenea că petentul încearcă să se sustragă de la plata sancțiunilor contravenționale invocând diferite motive care nu au nicio legătură cu obiectul cererii sale.

V. Motivele de fapt și de drept

20. În fapt, petentul sesizează posibile fapte de discriminare prin decizia de amendare a sa de Primăria Mihăiești, pentru construirea unei polate(anexe) fără autorizație de construcție.

21. În drept, Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, va proceda conform dispozițiilor **art. 63 din Procedura Internă de Soluționare a Petițiilor și Sesizărilor**, publicată în Monitorul Oficial nr. 348 din 6 mai 2008, astfel *„(1) Colegiul director se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură, precum și asupra celor de fond care nu mai necesită, în tot sau în parte, analiza în fond a petiției.”* și ale **art. 64,** din aceeași procedură mai sus menționată *„(1) Când în fața Colegiului director se pune în discuție competența acestuia, se va indica instituția sau un alt organ competent...(3) Colegiul director va trece la soluționarea petiției, cel nemulțumit putând ataca hotărârea asupra fondului la instanța de contencios administrativ, potrivit legii.”*

22. Colegiul reține că, petentul a depus plângere pe data de 01.03.2019 iar fapta s-a săvârșit în 22.01.2018, în consecință conform prevederilor art. 20 alin(1) din O.G. nr. 137/2000, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul Director reține că *„(1) Persoana care se consideră discriminată poate sesiza Consiliul în termen de un an de la data săvârșirii faptei sau de la data la care putea să ia cunoștință de săvârșirea ei”.*

23. Corelativ circumstanțierii faptelor de discriminare rațiune tempore, termenul prevăzut în art. 20 alin(1) este un termen de procedură, reprezentând intervalul de timp înăuntrul căruia trebuie îndeplinit actul de sesizare al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării cu privire la săvârșirea unor fapte sau acte de discriminare. Din interpretarea alin(1) al art. 20, Colegiul Director reține că legiuitorul a instituit un termen legal, circumscris unui interval determinat de timp, în speță, de un an de zile, care începe să curgă de la data săvârșirii faptei sau de la data la care putea să ia cunoștință petentul de săvârșirea ei, constituind astfel un termen peremptoriu.

24. Cu privire la presupuse fapte de discriminare care sunt precizate de petent în finalul petiției, mai exact o potențială sancțiune aplicată de aceeași comisie, Colegiul se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale unei fapte de discriminare, astfel cum este reglementată de articolul 2 alin(1) din O.G. 137/2000. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art. 2, alin(1) deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin(1) și trebuie să se refere la persoane aflate în situații comparabile, dar care sunt tratate în mod diferit datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior.

25. Prin urmare, Colegiul Director reține că, pentru ca o faptă să fie calificată drept faptă de discriminare, trebuie să îndeplinească cumulativ mai multe condiții:

a) Existența unui tratament diferențiat aplicat în situații analoage sau omiterea de a trata în mod diferit situații diferite, necomparabile.

b) Existența unui criteriu de discriminare conform art. 2 alin. 1 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu modificările ulterioare.

c) Tratamentul să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a unui drept recunoscut de lege.

d) Tratamentul diferențiat să nu fie justificat obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluși scop să nu fie adecvate și necesare.

26. Sub aspectul incidenței prevederilor art. 2 din O.G. nr. 137/2000, republicată, relativ la definiția discriminării, Colegiul precizează că în situația persoanelor tratate diferit, tratamentul în speță trebuie să fie datorat apartenenței lor la unul dintre criteriile prevăzute în textul de lege, respectiv art. 2 alin(1) din O.G. nr. 137/2000, republicată. Un aspect definitoriu al discriminării îl constituie faptul că diferența de tratament este bazată pe o caracteristică, respectiv un criteriu interzis. Ca atare, tratamentul aplicat trebuie să fie diferit de cel care a fost sau ar fi aplicabil unei persoane dintr-un grup relevant în circumstanțe similare sau comparabile. Or, discriminarea directă presupune atingerea adusă beneficiului unui drept al persoanei discriminate tocmai datorită apartenenței acesteia la un grup (de exemplu, origine rasială sau etnică, religie etc.) sau al unei caracteristici individuale (dizabilitate, gen, vârstă, boală cronică etc.). Din acest punct de vedere, discriminarea directă presupune o legătură de cauzalitate identificabilă între actul sau faptul diferențierii și apartenența la una dintre caracteristicile sau la unul dintre criteriile cuprinse în norma juridică și individualizate în cazul persoanei care este supusă discriminării. Această legătură de cauzalitate reiese din definiția cuprinsă în art. 2 al Ordonanței 137/2000, în particular, prin utilizarea sintagmei „pe bază de”, dispunând că prin

discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință „pe bază de (...)”. Legătura de cauzalitate presupune considerarea motivului sau a motivelor care au stat la baza actelor aplicate în cauzele de discriminare (tratamentul diferențiat) și impun a analiza dacă un criteriu interzis (origine rasială sau etnică, vârstă, dizabilitate, sex, religie, convingeri etc.) invocat de petentă constituie un factor relevant sau determinant în acțiunea sau inacțiunea imputată părții reclamate. Astfel opiniile pe care petentul le-a făcut publice cu referire la partea reclamată, nu au legătura cu amenda aplicată acestuia de către o Comisie abilitată din cadrul Primăriei.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR

HOTĂRĂȘTE:

1. Admite excepția tardivității introducerii plângerii cu privire la faptele petrecute la data de 22.01.2018.
2. Lipsă raport de cauzalitate dintre criteriul invocat (opinie) și faptele sesizate, respectiv contravenția pe care petentul a primit-o.
3. O copie a hotărârii se va transmite părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință:

DINCĂ ILIE – Membru

GHEORGHIU LUMINIȚA – Membru

HALLER ISTVÁN – Membru

JURA CRISTIAN – Membru

POPA CLAUDIA SORINA – Membru

SANDU VERONICA TATIANA – Membru

Hotărâre redactată de: SVT/AA

Data redactării: 17.12.2019

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.